

Llegenda d'Almançor a Castellruf

Santa Maria de Martorelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental

Coordenades:

Latitud: 41.51989

Longitud: 2.25374

UTM Est (X): 437734

UTM Nord (Y): 4596741

Classificació

Número de fitxa	08256-88
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 08/03/2016 - 01:00

Descripció

"Diuen que quan Almançor va cremar Barcelona (985), van guanyar la batalla del Pla de Matabous (als voltants de la Mogoda), i els àrabs van matar els cristians que trobaven. Castellruf i Sant Miquel van ser els refugis del comte Sunyer i els seus homes. El fill bastard d'Almançor, el jove Abd-el Muzafar, juntament amb 300 homes, va posar setge a Castellruf i al castell de Sant Miquel, demostrant una clara superioritat numèrica. No hi va haver lluita ni matança, no hi trobem restes humanes ni òssos sepultats. El castell no va ser cremat ni envestit, només assetjat. La rendició va ser força ràpida, i llastimós el fet que els cristians

haguessin de destruir la seva fortalesa. Els enderrocs van haver d'escampar-se i dispersar-se per tal que no poguessin reconstruir-lo. Després d'això va retenir captius els joves i més forçuts i als vells i les dones els va donar la llibertat. Tot el poble de Martorelles va quedar destruït i l'església cremada, sense objectes de culte. L'havien utilitzat com a estable per als seus cavalls".

Bibliografia

CAMPOY, G.; DURAN, A.; JURADO, R. (2006). Llegendes dels castells del Vallès Oriental. Barcelona: Marge Books, p. 163-164.